

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **T. T. L. G.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem v Praze, Opletalova 25, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem v Praze, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2016, č. j. 11 A 175/2014 - 38,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 19. 10. 2016 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2014, č. j. MV-1696-5/SO/sen-2014, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18. 11. 2013, č. j. OAM-19733-24/DP-2013, kterým bylo podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky, zastaveno řízení o žádosti stěžovatelky o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Stěžovatelka zároveň s podáním kasační stížnosti požádala, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Tento návrh stěžovatelka odůvodnila tím, že správním rozhodnutím bylo zastaveno řízení ve věci žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, kdy bezprostřední újma tak stěžovatelce hrozí přímo v důsledku vykonatelnosti rozhodnutí o zastavení řízení, neboť v důsledku toho stěžovatelka pozbývá oprávnění k pobytu a musí z území vycestovat, respektive se v případě nevycestování vystavuje nebezpečí nelegálního pobytu na území a s tím souvisejícího porušení právních předpisů.

Stěžovatelka se rovněž domnívá, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nebude způsobena újma žádné jiné osobě. Na druhé straně v případě, že stížnosti nebude přiznán odkladný účinek, stěžovatelka bude muset opustit území ČR, aby se vyhnula nelegálnímu pobytu a maření výkonu úředního rozhodnutí, což s sebou nese další náklady spojené s nuceným vycestováním stěžovatelky. Stěžovatelka má dále za to, že nepřiznání odkladného účinku, a tedy povinnost vycestovat z území České republiky, by bylo na újmu i jejímu základnímu právu na spravedlivý proces, neboť i z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že stěžovatelka by měla mít právo, pokud na tom trvá, aktivně se řízení o soudním přezkumu rozhodnutí správního orgánu účastnit, přičemž aktivní účastí se mimo jiné rozumí i možnost pravidelného osobního kontaktu se svým právním zástupcem za účelem uplatňování svých práv apod. Stěžovatelka má za to, že její předchozí pobyt na území České republiky a veškeré zde vytvořené zázemí je naprosto zásadní skutečností, která zakládá jednoznačně úvahy o nepoměrně větší újmě, která by jí vznikla povinností vycestovat.

Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou a dále skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou, že vzhledem k jejím stávajícím osobním a rodinným poměrům, jak je stěžovatelka vylíčila v návrhu na přiznání odkladného účinku, by nucené opuštění ČR pro ni mohlo znamenat nenahraditelnou újmu, resp. nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

Nejvyšší správní soud má za to, že může být pro výkon stěžovatelčina ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byla stěžovatelka skutečně nucena ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území ČR, neboť nelze spoléhat na to, že by měla stěžovatelka bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu v ČR.

Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohla být stěžovatelka donucena až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.

pokračování

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatelky na území ČR do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o její kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob ani, že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná své usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, v němž uvedl, že „*odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo*“.

V souladu s citovaným usnesením Nejvyšší správní soud konstatuje, že přiznání odkladného účinku pouze vůči rozhodnutí městského soudu za situace, kdy byla žaloba zamítnuta, a odkladný účinek žalobě nebyl přiznán, by nemohlo vést k odložení účinků rozhodnutí žalovaného po dobu trvání řízení o kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti přímo účinky žalobou napadených správních rozhodnutí ve věci povolení k trvalému pobytu stěžovatelky.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu